

MARZEC 2008r.

Zespół Szkół w Pamiętce im. W. Górskiego

www.pamiatka.edu.pl

W numerze:

- *Żaloba w Polsce.*
- *Pamiętamy...*
- *Drodzy kiedzy...*
- *Konkurs plastyczny.*
- *Czytelnia multimedialna w Famiątce.*
- *Kinomania szkolny.*
- *Szczypta geografii.*
- *Uśmiechnij się.*

NADCHODZI
WIOSNA !!!

Redakcja

Redakcja

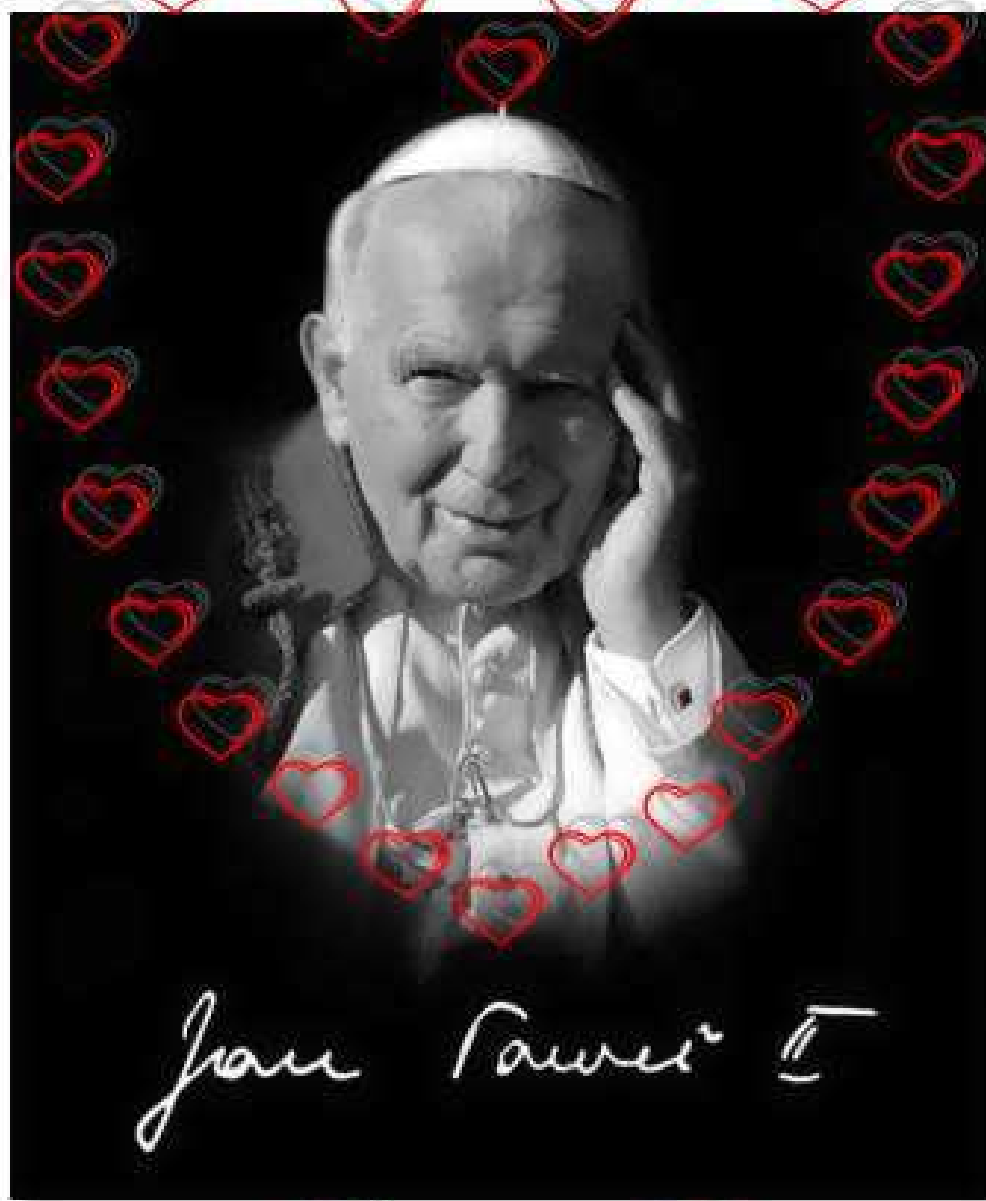
WIOSNA W SZKOLE PODSTAROWA I GIMNAZJUM

. Żałoba w Polsce .

Prezydent Lech Kaczyński ogłosił żałobę narodową (...) na ten kraj dotknięta tragedią. Zginęli oficerowie i podoficer polskiego lotnictwa. Nie zapominamy o ofiarnej służbie tych, którzy zginęli pod Mirosławcem - powiedział prezydent. Premier Tusk także zwrócił się do Polaków: Muszę zacząć od słów głębokiego współczucia, niech drobna ulga będzie, że wszyscy w Polsce są z Wami. W czasie żałoby narodowej flagi państwowe na gmachach publicznych zostaną opuszczone do połowy masztu i przetrzaśnięte kłosem. Na czas trwania żałoby odwołane są imprezy masowe, rozrywkowe, koncerty i imprezy sportowe. W katastrofie wojskowego samolotu transportowego CASA C-295M, który w środę wieczorem rozbił się w okolicach Mirosławca (Zachodniopomorskie), zginęło 20 osób.

PAMIĘTAMY OJCZE ŚWIĘTY

Jan Paweł II

.SANTO SUBITO.

JP2

JP2

Drodzy Koledzy Redaktorzy z gazetki "Górale"

Pozdrawiając Was bardzo serdecznie w Nowym, 2008 Roku pozwalam sobie zaproponować - na nadchodzący czas nowych osiągnięć i sukcesów w Waszym cennym, bardzo pożytecznym „periodyku szkolnym” pomysł, który jeśli uzyska uznanie Zespołu Redakcyjnego może być „nową inicjatywą na nowy Rok”. Proponuję mianowicie, aby w każdym numerze „Górali” w roku 2008 znalazła się przynajmniej jedna pozycja - w dowolnej formie (a więc może to być po prostu wiadomość np. „komunikat” z komentarzem odredakcyjnym lub bez, felieton albo artykuł, a także „List od Czytelnika”. A wreszcie „przedruk” z innego pisma czy cytata z książki. Każdy z tych gatunków publikacji powinien spełniać jeden, konieczny warunek: muszą być one poświęcone tematyce Szkoły (aktualnej lub historycznej) Wojciecha Górskiego. Taka stała pozycja w każdym numerze „Górali” stanowiłaby rodzaj „marki” („znak firmowy”). Waszego piśmka, co wyróżniałoby je spośród innych i pozyskiwało dalszych potencjalnych Czytelników. Myślę o wszystkich zainteresowanych tekstami Szkoły „hic et nunc” oraz jej tradycją. Dla przykładu pragnę posłużyć się poniższą prośbą, którą kieruję do Redakcji w nadziei, że opublikowana zostanie w najbliższym, tegorocznym wydaniu „Górali”. A oto moja gorąca prośba: zapewne doszło już do Waszej wiadomości, że po miesiącach starań wielu osób uratowany został dla pamięci i tradycji Szkoły - jej „Sygnał”. Jest to mianowicie melodia, grana przez szkolną orkiestrę dętą. Chodzi tu o szkolną orkiestrę naszego gimnazjum męskiego w Warszawie. „Sygnał” ten wyróżniał naszą szkołę tak jak „Sygnał” Wojska Polskiego i „Marsz Generalski” grane przez wojskową orkiestrę w czasie uroczystości państwowych wyróżnia naszą Armię. Orkiestra szkolna grała nasz „Sygnał” nazwany „Powitanie sztandaru” tylko z okazji uroczystych wystąpień Szkoły z obecnością naszego szkolnego sztandaru. Kiedy poczet sztandarowy (uczniowie maturalnego semestru w mundurkach, w zielonych „kepi” i białych rękawiczkach) ukazywali się, we drzwiach gmachu szkolnego - orkiestra grzmiąca znaną melodią „Powitania”, a cały długi wąż kolumny uczniów gimnazjum zastępował w postawie „nabaczność”. Po raz ostatni dyrygowałem naszą orkiestrą w roli „tamburmajora” w roku 1937. Minęło więc ponad 70 lat od czasu gdy w uszach i w sercu po raz ostatni miałem tę krótką, marszową melodię „Sygnału”. Nuty razem z instrumentami naszej orkiestry zginęły w zbombardowanym przez Niemców gmachu szkolnym podczas Powstania Warszawskiego. Wątpiłem - szczerze przyznaję - czy uda mi się odtworzyć moim starczym głosem, przy mocno przytępionym słuchu, taką zapomnianą melodię, której zapis nutowy nie istniał. I oto dzięki kilku osobom dobrej woli, po kilku miesiącach zabiegów śmiały, jak na mnie zamysł się powiódł. A stało się tak dzięki wysiłkom najpierw pani Katarzyny Januszewskiej, Waszej nauczycielce śpiewu, która siedziała ze

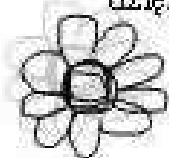

mną przy pianinie i cierpliwie wsłuchiwała się w moje niesprawne pomrukiwania mające na celu odtwarzanie nutka po nutce, takt po takcie „Sygnału” Szkoły. Wreszcie, dzięki wspaniałemu słuchowi Pani Profesor, udało się zapisać cały tekst nutami na podstawowy instrument. Następnie Pani Barbara Galicz, burmistrz Tarczyna, pierwsza Dyrektor Waszej Szkoły w Pamiętce, zachęciła Kapelmistrza orkiestry dętej, aby z tego pierwszego zapisu rozpisał nuty dla całej orkiestry. I to się udało. Tamtejsza orkiestra, po licznych próbach, zagrała po raz pierwszy po tej ogromnej, kilkudziesięcioletniej przerwie-melodię „Powitanie Sztandaru”, Pan Kapelmistrz telefonicznie zapytywał mnie jeszcze o pewne szczegóły, bo leżałem chory i nie mogłem przyjechać na próby. Dzisiaj kiedy myślę o tych wszystkich, którzy dołożyli starań, dobrej woli i swój czas, aby odtworzyć nasz „Sygnał”- lzy stają mi w oczach na wiadomość, że się udało. I teraz znów, jak za czasów kiedy chodziłem do gimnazjum na ulicy Hortensji w Warszawie, zawsze kiedy ukazywać się będzie Sztandar Naszej Szkoły, wszyscy uczniowie usłyszą - tak jak my kiedyś - melodię „Powitania” -tego muzycznego znaku rozpoznawanego naszego gimnazjum a więc kilkunastu uczniowskich pokoleń. Nad wszystkimi czuwała i wspomagała całe przedsięwzięcie Wasza Pani Dyrektor, Iwona Niegowska, jak zwykle patronując każdej inicjatywie, wzbogacającej tradycję i teraźniejszość szkół w „Pamiętce”. „Sygnał” jest - wbrew pozorom-ważnym elementem tej Tradycji „Pamiętki”. Proszę żebyście zamieścili na łaniach Waszych „Górali” słowa wielkiego uznania i podziękowań dla wszystkich, czterech wyżej wymienionych osób, dzięki którym udało się uratować dla pamięci współczesnych Szkół im. W.Górskiego- dawny muzyczny znak w postaci „Powitania Sztandaru”. Z góry wyrażam Wam moją wielką wdzięczność. Musimy pamiętać, że nasz Wielki Rodak, Jan Paweł II, w swoim nauczaniu pt. „Pamięć i tożsamość”- wskazywał na wartość i rolę takich wysiłków ożywiania ludzkiej pamięci w staraniach o uświadamianie sobie własnej tożsamości. W tym przypadku wszyscy wymienieni działali właśnie według tych wskazań papieskich. Należy im się szczerza wdzięczność.

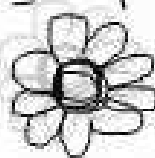

JAN MAJDECKI

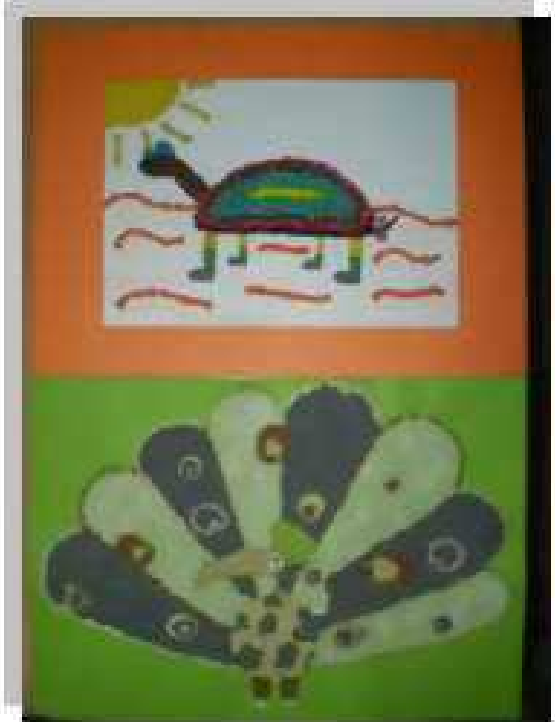
P.S - o numerze świątecznym „Górali”, za nadesłanie, którego gorąco dziękuję napiszę lub powiem Wam przy innej okazji.

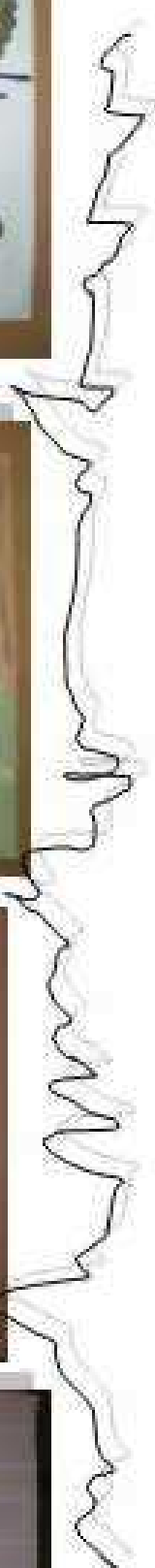
*Przedstawiamy
Jana Majdeckiego*

konkurs plastyczny

konkursowe prace

Protokół zbiorczy

Do I edycji Konkursu Plastycznego pt. „Zwierzątka cudaki” zostały wytypowane prace następujących uczniów:

- II kategoria - klasy I- III Szkoły Podstawowej

1. Aleksandra Kaszczuk kl. II

- III kategoria - klasy IV- VI Szkoły Podstawowej

1. Szymon Petrykowski kl. IV

2. Aldona Brzezńska kl. IV

3. Aleksandra Korczak kl. IV

4. Ewelina Serafin kl. V

5. Michał Trzeciakowski kl. V

6. Paulina Dusza kl. VI

7. Katarzyna Kucharska kl. VI

8. Dominika Malinowska kl. VI

- IV kategoria - klasy I-III Gimnazjum

1. Renata Gozdek kl. I

2. Małgorzata Lenart kl. I S. Marta Juhnke kl. II

4. Alicja Ziarno kl. II S. Małgorzata Wojtasiak kl. II

6. Anna Wypychowicz kl. II

7. Dorota Wypychowicz kl. II

8. Marta Kawecka kl. II

mladzi
antysai
Lysai

Opiekunem uczniów jest nauczyciel plastyki Katarzyna Jaruszewska

CZYTELNIĄ MULTIMEDIALNĄ W PAMIĄTCE

W Czytelni Zespołu Szkół w Pamiątce powstało Centrum Multimedialne współfinansowane przez Europejski Fundusz Społeczny. Do dyspozycji są cztery stanowiska komputerowe z możliwością dostępu do Internetu wraz z oprogramowaniem ułatwiającym wyszukiwanie informacji. Jest to Encyklopedia PWN, Atlas Świata oraz słowniki w formie elektronicznej. Istnieje również możliwość wydrukowania wyszukanych informacji, zapisania ich na płytę CD, DVD, dyskietkę lub nośnik podłączony do USB. Do korzystania z komputerów dyrekcja Zespołu zaprasza nie tylko uczniów, ich rodziców oraz pracowników szkoły, ale również wszystkie zainteresowane osoby z lokalnej społeczności.

EFS

multimedialne

ZAPRASZAMY

Świat komputerów

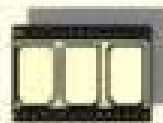
Kinomania szkolna

Asterix na olimpiadzie

(Asterix aux jeux olympiques)

Bez Ograniczen

Film z dubbingiem

Gatunek: Komedia

Reżyseria: Frederic Forestier, Thomas Langmann

Scenariusz: Alexandre Charlot, Olivier Daxat,

Franck Magnier, Thomas Langmann

Obsada: Clovis Cornillac, Gerard Depardieu, Alain Delon

Rok produkcji: 2008

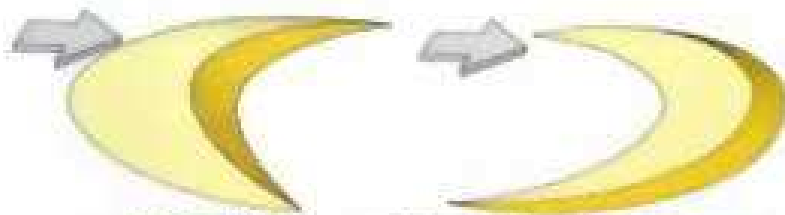
Produkcja: Hiszpania, Niemcy, Francja

Długość: 114 min.

ponowienia

Cesarstwo Rzymskie za rządów Juliusza Cezara. Do pięknej krainy z greckiej limy się ponury selechany bez pomocy Ementru. Pragnie sobie go jako najpotężny, szlachę głowa na wstanie swego niegłupie dziecko i ich przepiękna - ona krainy, ona kraina, choć odważny Gail. Ale nie możemy powiedzieć ostatecznie najwęższy przesłoda. Ementru - przybawcy syna panującego Juliusza Cezara nie selecha się w pięknej limy. A jednocześnie sportyści trafiać chociaż tydzień w wodny - nie przepada za obywateli ojczyzny. Cezarowi, choć wrogich jako: fortele, żeby nie go postać. Właściwie kto może nie go lepsze, wtedy zony? Na szczycie bochany papa krainy, grecki kolizja, to nie przepada za Ementrum, żeby oszczędzić cenie. Nie po w makiemskich, wrogich sportu, tylko G. Cóż, żeby coś tam, to ostatecznie zwycięstwo w bliskiej przyszłości przysięchanych. A nie będzie to łatwo dla niego - w olimpiadzie wzmaga udział najbłędniejsi w Cezarstwo Rzymskie go, a niektóre dyscypliny, żeby wzmagać niezwykłej znaczącej wagę... Ale czy go nie może być ubolehany? A czy można odnowić ponury przepięknie w Asterix i Obelix wędrować jak trafiać sedzenie stopniach i selechany przepięknie Ementrum nie selecha się ani chwili - wiesz, w którego by wzmagać Olimpiady wzmagać nie go przepięknie. Inna nie zwycięstwo swoje sposoby - selechany ma być, tylko tam... em... Ale Ementru nie jest głupcem i to może być... nie i to wygra!

SZCZYT PTA GEOGRAFI

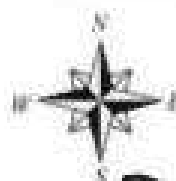

BARCHAN

WYDMA PARABOLICZNA

(klimat pustynny)

(klimat wilgotny)

geografia

UŚMIECHNIJ SIĘ

Rozmawia dwóch kolegów:

- Jak wieszaj wrócić?
- Jak błyskawica,
- Tak szybko?
- No, siedem tygodniem!

Czy możesz pożyczyć mi 20 milionów?

- Oczywiście, na ile ci tyle przedłu?
- Podanołem oddać wykazując dług i skończyć z tym wiecznym pożyczaniem.

Do szpitala wpada mąż i woła do leżącej w łóżku żony

- Ułóż mi szybko! Pożar!
- Z sądy przesłany męski głos
- Mężo! Ralujcie meble!

Jaka jest różnica między traktorem, a krową?
Jak traktor nawala to stół, a jak krowa nawala to idzie dalej.

Rozmawiają dwa kowale:

- Zapraszam cię na obiad.
- A co będzie?
- Szwarczki stół.

Jako szepcze sobie na ucho:

- Jak dano mi dziesięć złotych, to powiem ci, co mówi mama taki pan w mundurze, który przychodzi tu co rano.
- Ojciec wytnie 10 zł - daje synowi.
- I co, Jezu? Co mówisz?
- Mówi: "Dzień dobry! Pocała dla panu".

W szpitalu psychiatrycznym dyrektor pyta lekarza:

- Co ten pacjent robi na drabinie?
- Uduje żółwka.
- No to niech sięmaga zejść.
- Ale wtedy będzie cenzura!

